

פרק קכו.

עדות דתיות (ארגונן).

פרק קכו.

פקודות

מס' 19 לש' 1926

מס' 30 לש' 1934

פקודה הקובעת הוראות לארגונן של עדות דתיות

[16 בלפרי, 1926]

הוא יל וסעיף 83 מדבר המלך במועצה לפלשתינה (א"י), 1922, קובע מבוא
שלכל עדה דתית המוכרת ע"י הממשלה תהא אבטונומיה בעניניה
הפנימיים, בהתחשב עם ההוראות של כל פקודה או צו שניתן ע"י
הנציב העליון;

לפיכך מחוקק בזה הנציב העליון לפלשתינה (א"י) בעצתה של
המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמר: —

1. פקודה זו תקרא פקודת העדות הדתיות (ארגונן). השם הקצר

2. (1) עדה דתית בפלשתינה (א"י) המגישה בקשה עפ"י פקודה זו,
יכול הנציב העליון באישורו של מזכיר ממלכה להתקין תקנות * להתארגנותה
כעדה דתית ולהכרתה בכך ע"י ממשלת פלשתינה (א"י).
סמכויות להתקין תקנות
בענין ארגונה של עדה
מס' 30 לש' 1934

(2) לכל עדה ועדה יתקינו תקנות מיוחדות שתהיינה מתאימות
למסכות המיוחדות ולארגונה של אותה עדה.

(3) כל תקנות כאלה תוכלנה לקבוע הוראות בענין יסוד מועצות
דת ומועצות תרבות של העדה, שתהיה להן הסמכות לרכוש ולהחזיק מקרקעים